

EDIT STEIN: UNA VIDA QUE INTERPEL·LA

“La pregària és la gesta més sublim de l’esperit humà”. Aquesta afirmació és d’una dona que representa la història i la tragèdia de la humanitat del segle vint. **Edith Stein** va fer un llarg camí de recerca de la veritat que la va conduir des del judaisme fins a l’ateisme, de la filosofia de la conversió al cristianisme i del Carmel fins a la mort en la cambra de gas a Auschwitz.

Una dona tan profundament intel·lectual com honesta que encarna en la seva vida la senzillesa i la veritat de l’evangeli: La nostra època no necessita solament paraules i coneixements, sinó obres d’amor viu i evangèlic; el talent científic, l’agudeses filosòfica, les dots pedagògiques i la intuïció psicològica no són qualitats d’absoluta necessitat per a seguir a Crist. Preocupada pels altres i la seva dignitat, va saber endinsar-se en les profunditats de l’esser humà, tot obrint-se a la Veritat del Fill de l’Home.

La pregària entesa i viscuda com a “relació amb Déu” marca el seu estil de vida, propi del veritable seguidor de Crist. La seva visió i experiència de la pregària ens pot estimular i ajudar a viure el goig d’identificar-nos com a fills estimats de Déu i compromesos amb la seva història.

L’actitud que millor defineix la seva claredat i entrega a les persones que més la necessiten, és el seu testimoni vital en què s’hi desmunten totes les argumentacions només fonamentades en la raó i s’hi manifesta l’essència de la veritat.

La seva fe brilla per a ella en el misteri de la creu en què hi experimenta la divinitat de Crist : “...la meua incredulitat es va desplomar i Crist va irradiar: Crist en el misteri de la creu”.

La seva vida es va anar convertint en pregària: les petites coses de la vida quotidiana, els esdeveniments, les persones, la natura, les dificultats i la seva pròpia mort, més enllà dels moments de la pregària personal i la litúrgica

EDIT STEIN: CRONOLOGIA I NOTA BIOGRÀFICA

1981, Oct.	Neix a Breslau, de pares jueus. És la darrera d'onze germans.
1982, Juliol	Queda òrfena de pare i és atesa amb molta tendresa per la família
1897-1911	Inicia la seva formació bàsica i científica a la "Victoria-Schule"
1911-1916	Segueix la carrera universitària, a la seva ciutat: psicologia i germanística. Passa, posteriorment, a la Universitat de Gottinga i cursa fenomenologia amb el professor Husserl.
1915	Es presenta a l'Examen d'Estat " <i>pro facultate docendi</i> ", en propedèutica filosòfica, en història i llengua alemanya. Durant la guerra mundial serveix com a infermera voluntària l'hospital de malalties infeccioses de Marisch-Weisskirchen
1916	Rep el doctorat en filosofia, a la Universitat de Friburg-Brisgovia: " <i>El problema de l'empatia</i> " qualificada amb "summa cum laude". S'estableix allà en qualitat de professora auxiliar del seu mestre E. Husserl i forma part del "Cercle Fenomenològic".
1917	Es publica parcialment la seva tesi doctoral
1921	Durant l'estiu, a la casa de camp dels seus amics Conrad-Martius a Bergzabern, i després d'haver perdut la seva fe jueva de la infància, la filosofia l'acosta al "fenomen" de la fe, malgrat que l'experiència religiosa no li serveix per a resoldre la seva dicotomia entre coneixement i voluntat. Escull com a lectura la " <i>Vida de Santa Teresa de Jesús</i> que la porta a descobrir la llum íntima de l'ànima, fins al mateix Déu: no és un Déu de la ciència, sinó que Déu és amor. Els seus misteris no els descobreix l'enteniment sinó l'entrega amorosa."
1922	Rep el bateig a l'església parroquial de Bergzabern amb el nom de Teresa, apadrinada per Edwig Conrad-Martius
1923	És Confirmada a la capella del palau episcopal de Spira. Ensenya germanística a l'institut de "Santa Caterina" de les dominiques de Spira
1928-1931	Participa en congressos de pedagogia i psicologia a Alemanya, Praga, Viena, Salzburg, Basilea, París, Bendorf i Augsburg, entre d'altres.
1932	Professora a l'Institut universitari de pedagogia científica de Münster
1933	Prohibició estatal d'exercir la seva activitat docent, atesa la seva condició i procedència jueva. El seu director espiritual Dom Walzer, Abad de Beuron, l'autoritza a iniciar la vida de clausura, a la que aspirava des de la seva conversió al catolicisme.
1934, Abril	Arriba al límit més alt de les seves investigacions i del seu magisteri i renuncia al món, per tal d'ingressar al Carmel de Lindelthal, a Colònia. Vesteix l'hàbit de carmelita amb el nom de <i>Teresa Beneta de la Creu</i> .
1935	Fa la professió religiosa per a tres anys
1936	Les superiores carmelites li demanen que reprengui les seves activitats científiques
1938	Fa la professió perpètua. Mor a Friburg el que fou el seu "venerat mestre" Husserl. Rep el vel negre de mans del Bisbe Dr. Stockums. A causa de la persecució del nacional-socialisme alemany que l'amenaça, les autoritats religioses autoritzen el seu trasllat al Carmel d'Echt, a Holanda, on viurà i treballarà fins el seu arrest definitiu.
1941	Té notícia que el seu germà Pau amb la seva esposa i filla i la seva germana Frieda havien estat deportats a un camp de concentració.
1942, Ago.	Mentre pregava, va ser arrestada per dos oficials de la Gestapo i conduïda i internada en el camp de concentració de Westerbork, a Holanda, per finalment ser deportada el dia 7 al camp d'Auschwitz a Polònia. Va ser arrestada amb ella, la seva germana Rosa, que residia al Carmel d'Echt. Ambdues foren executades a la cambra de gas el dia 9 d'agost, i llurs cossos enterrats a una fossa comú. Tenia 39 anys.
1950	La data oficial de la seva mort no es va publicar fins el 16 de febrer del 1950, a la " <i>Gaceta Holandesa</i> ".
1987, Maig	És beatificada a Colonia
1998, Oct.	És canonitzada, a Roma, pel Papa Joan Pau II
1999, Oct.	El Papa Joan Pau II fa la seva proclamació com a Copatrona d'Europa